

Zamanında qərənfil
mən də əzizləmi-
şəm...

Zamanında mənim də
duyğularımın dilmancı qə-
rənfil olub...

27 ildi qərənfillərə könül
xoşluğuyla baxa bilmirik...

27 ildi qərənfilü ümum-
xalq qəhərinin təmsilçisi
bilirik...

27 ildi qərənfilə şair
misrasıyla müraciət ələyi-
rik: ağla, qərənfil, ağla...

Onsuz da unutmadiğı-
mız, unutmayaçağımız
dərd ötən illərin yanvarında
bir boy da dikəlik, "Müstə-
qəilliyin yolu şəhidlikdən
keçir" - deyirdi. Duyanlar
duyurdu; məmləkət bo-
yunca hamı duyurdu. İndi
də belədi. Duyanlar indi
də belə duyur; məmləkət
belə duyur. Mənə belə gəlir
ki, bu duyum "əllərini
gözünün üstünə qoyub"
ötən ilin aprelinə boylanır.
Bu ilin yanvarında Lələtə-
pə ovqatı, Bayraqtəpə ov-
qatı hiss olunur; bu ovqat
sazağı sındıran, şaxtanı
"yumşaldan" ovqatdı. Bu
ovqata zaval yoxdu!..

Yenə yarırdı...

Diqqətimi qərənfillərin
duruşu çəkir. Ötən ilki
məhzunluğun azaldığını
hiss ələyirəm. Nədəndi
bu? Şəhidlik unudulmur
axı. Niyə ağlamır qərənfil-
lər? Niyə Şəhidlər xiyaba-
nına gətirən yollar boyun-
ca qərənfil hönkürtüsü
əşidilmir?...

Şəhidlər unudulmur.
Bəs qərənfillər illərlə şə-
hidlərə, şəhidliyə ad olan
qəhəri bu il niyə şair kəla-
mıyla anmır? Bu il qərən-
fillər unudulması müm-
künsüz olan qəhərini
"udur" elə bil: ləçəklərinin
"qəhər köynəyi" görün-
mür, titrəyişinin göynəyi
hiss edilmir; qərənfillər bu
il ağlamır...

Bu ilin yanvarında hiss

20 Yanvar faciəsi

Qərənfillər daha ağlamır...



edilən Lələtəpə ovqatı,
Bayraqtəpə ovqatı var. Bu
ovqat qərənfillərin qəhəri-
nə toxdaqlıq olub.

Sabah yanvarın 19-
du...

27 ildi yanvarın 20-sin-
də Şəhidlər xiyabanına-
can qərənfillər düzüləcək.
Görənlər bu bəşəri ziyarəti
azadlığa, müstəqilliyə içi-
lən and biləcək, səhidlərin
amalına sədaqət andı bil-
ləcək...

Həmin gün yenə öz qə-
hərini unudub ümumxalq
qəhərinin zərrəsi olanlar
gələcək bura. Milyonlar
gələcək. Əllərdə uçanan
qərənfillər yenə qəhərin,
kədərin dilmancı olacaq.
27 ilin o üzündə törədilmiş
qətləmin azalmayan-so-
zalmayan ağrı-acısı dü-
şüncələri yenə silkələyən-
cək. Dözümlülər öz yerin-
də, qərənfilləri toxdaqlı
gören kövrəklər də qəhəri-
ni dodaqlarında dondura-
caq; 27 il bu yola, bu xiyab-
ana, qəhər görkəmində

sərilən qərənfillər 27 yaşlı
cavanların qəhərini sezin-
cə qəhərləndirəcək. Qə-
rənfillərin qəhərini ürkə-
cək-ürkəkək əsən meh
pərdələyəcək. "Şəhidliyi-
lə müstəqilliyimizə yol
açanların ruhunu nigarən-
çılıqdan siz xilas edəcə-
siniz. Lələtəpədən, Bay-
raqtəpədən başlanan yol
Şuşaya aparacaq. Bu
uğur üstəyik. Ürəyinizi o
ovqata kökləyin. Qəhər-
lənməyin..." - qərənfillərin
titrəyişindən bunlar oxu-
nacaq.

Qərənfillər ağlamır...

İllərlə Şəhidlər xiyabanı-
na qızlarla gedərdim.
Üç ildi nəvələrim də bizim-
lə gedir. Leyla kimsənin
əşidə bilməyəcəyi səsle
"Ağla qərənfil, ağla"nı pı-
çıldayacaq. Anasına sığı-
naraq, əlindəki qərənfilləri
sinəsinə sıxaraq, qərənfil-
lərin ləçəklərini göz yaşla-
rıyla isladacaq. Larisanın
məzarı önündə ayaq sax-
layacaq. Anasına baxa-

caq. Çəkingən addımlarla
məzara yaxınlaşacaq. Ev-
dən çıxalı bərk-bərk yapış-
dığı qərənfilləri qərənfil-
lərin sırasına qoyacaq və bi-
zi doluxsunan görüb özü
də doluxsunacaq...

Qərənfillər ağlamır...

Nəvələrim də böyüyə-
cək. Azərbaycanın işıqlı
sabahlarının vətəndaşları
sırasında onlar da bu ün-
vanın müqəddəsliyini biz-
lər kimi yaşayacaq. Qızım
qızı yaşında olanda özü
yaşda uşaqların sızılıtısı-
na, "Ata!" harayına boyla-
nardı. Çətinliklə ovundu-
rardım. İndi qızını ovundu-
racaq. Nə deyəcək qızı-
na? O vaxtlar bu yaşda
olanda məndən eşitdikləri-
ni, sonralar dərk elədikləri-
ni deyəcək, şəhid anaları-
nın səssiz baxışlarından
oxuduqlarını deyəcək, ...
Bir də deyəcək ki, müstə-
qilliyimizi bu şəhidlik qa-
zandırdı!..

Nəvəm bizdən soruşa-
caq: "Qərənfillər niyə ağ-
lamır?". Dərk edəcəkmə,
etməyəcəkmə, qızım bu-
nun fərqinə varmadan de-
yəcək: müstəqilliyimiz na-
minə şəhid olanlara
ümumxalq sevgisi azala
bilməz, qızım. Qərənfillər
Böyük Qələbə ərəfəsində
olduğumuza görə ağla-
mır...

Qərənfillər şəhidlərin
ruhunu narahat etməmək
üçün ağlamır...

Müstəqilliyimizə görə
ağlamır...

Torpaqlarımızın işğal-
dan azad ediləcəyi inamı-
na görə ağlamır...

"Mayəsi də, qayəsi də
nur olan" (Məmməd Araz)
Azərbaycanımıza görə
ağlamır qərənfillər...

Qərənfillər daha ağla-
mır...

**Rəşid HÜSEYNOV,
"Azərbaycan Ordusu"**